

KYRKJEHELSING

KYRKJELYDSBLAD FOR ØSTERØY

NR. 4 • NOVEMBER 2023 • 48. ÅRGANG

Planlegginga av
1000-årsjubileet er i gang

KYRKJENE PÅ OSTERØY: TILSETTE / RÅD OG UTVAL

Kyrkjekontoret

Adresse: Lonevåg Senter, Lonevågen 5,
5282 Lonevåg.

Ope måndag til fredag kl. 9.00-15.00
med unntak for onsdag

Postmottak: post@osteroykyrkja.no

Heimeside: osteroy.kyrkja.no

Tilsette:

Kyrkjeverje: Linda Gripsgård Lunga,
Tlf. 56978830 / mobil 90604890
E-post: linda.gripsgard.lunga@
osteroykyrkja.no

Konsulent: Toril Margrete Nelson
Tlf. 56978830

Sokneprest: Astrid Marie Haugland
Tlf. 56978836 / mobil 99360665

Vikarprest: Ida Greve
Tlf. 56978837

Trusmedarbeidar: Helga A. Mjelstad
Tlf. 56978832 / mobil 48095658

Kantor: Ivar Mæland
Tlf. 56978834 / mobil 48182533

Organist: Trent L. Bruner
Tlf. 56978835 / mobil 93889950

Konfirmantlærer:
Helle Leivestad Kartveit
Mobil 40406050

KYRKJEHELING

Kyrkjelydsblad for Bruvik, Gjerstad,
Hamre, Haus og Hosanger sokn.
Ansvarleg/kontakt for Kyrkjehelsing
denne utgåva: Vibeke Bjørndal Midttun
(vibekemidttun@gmail.com)

Layout og trykk: Aksell

Prestens hjørne

Fred over jorden

**Jeg tenker at dette er en viktig strofe å synge nå og i
tiden som kommer: Fred over jorden!**

AV LARS PETTER EIDE, SOKNEPREST I ÅSANE MENIGHET

«Fred over jorden» er en strofe i julesangen *Deilig er jorden*, skrevet av den danske salmedikter Bernhard Severin Ingemann i 1850. Salmen står i vår salmebok på nr. 48. Denne strofen er også hentet fra Juleevangeliet i Lukas 2:14, hvor englene på Betlehemsmarken synger strofen: «*Ære være Gud i det høyeste, og fred på jorden, blant mennesker som Gud har glede i!*»

Nå nærmer det seg adventstid og jul. Dette er en spesiell tid for oss, med mange gleder og forventninger. Vi skal minnes Jesus som kom til vår jord, Gud som ble menneske. Den aller første julenatt var en fantastisk natt for verden. Dette var øyeblikket i verdenshistorien som Herren Gud valgte seg ut. Herren Gud skulle bli som et menneske for å kunne dø i vårt sted. Gjøre opp alt som før skilte oss fra Gud. For å bli utsatt for døden måtte Gud fødes som et menneske, som Jesusbarnet, og få jordiske foreldre, i Josef og Maria.

Den hellige familie ble straks utsatt for kongens soldater, og måtte flykte til Egypt. Først da kongen var død kunne de returnere til Nasaret. Jesu første år på jorden var altså som flyktning, og livet hans var utsatt allerede fra hans første dager.

Det har ikke vært fred over jorden noensinne. Det har ikke vært en eneste dag uten krig et eller annet sted i verden. Vi her hjemme i Norge har vært heldige som ikke har sett krig i landet på 78 år. Men vi merker at når krig og uro tiltar omkring oss, så øker bekymringen også her hjemme. Desto mer må vi synge salmen *Deilig er jorden* som en bønn! Desto mer må vi hjelpe hverandre gjennom tider med uro og bekymring. Julen kommer, og vi skal sammen be om velsignelse over høytiden.

Uansett hva som preger livet ditt nå, så gjelder julens under og mysterium også for deg, der du er, der du lever og der du bor. Julen handler om en Gud som ser deg og livet ditt, sånn som det er. Du er unik og viktig for Vårherre. Det var derfor han kom, slik at han også kunne gjøre noe for deg.

Gud velsigne din jul på alle mulige og umulige måter, med Guds fred.

Lystenning på Lys Vaken-samling

Blinkskot frå trusopplæringa

Kyrkja der du bur ønskjer å bidra til at barn og unge skal få kunnskap om og kjennskap til den kristne trua, saman med deg som føresett. Dette vert kalla trusopplæring og er eit tilbod til barn og unge frå 0 til 18 år. Alle er velkomne til trusopplæring i kyrkja.

AV TRUSMEDARBEIDAR HELGA ASKELAND MJELSTAD

Ein 1. klassing får boka si

Trusopplæringa i kyrkjelyden skal vere lagt til rette slik at alle kan delta. Du eller barnet ditt trenger ikkje å vere medlem for å delta på tiltaka.

Barna blir inviterte til ulike arrangement, mellom anna babysong, overnatting i kyrkja (Lys vaken), tårnagentklubb, konfirmasjon og – for dei yngste årsklassane – utdeling av kyrkjebøker.

Denne hausten har 2-åringar, 4-åringar og 6-åringar fått utdelt bøker i kyrkjene på Osterøy. Dersom nokon har gått glipp av bok, kan dei ta kontakt med kyrkjekontoret, så

ordnar me dette. Hald deg gjerne oppdatert om trusopplæring på kyrkja si nettside: osteroy.kyrkja.no.

Her er trusopplæringsprogrammet vårt fram mot jul:

- Laurdag 18/11 kl. 17.00: Lys Vaken med overnatting i kyrkja for 5. klasse (10 år), Gjerstad kyrkje. Påmelding på nettsida: osteroy.kyrkja.no
- Søndag 19/11 kl. 11.00-12.00: Lys Vaken-gudsteneste (for alle), Gjerstad kyrkje
- Tysdag 21/11 kl. 17.00-18.00: Tårnagentklubb (8-11 år), Kyrkjesenteret. (Samling ein tysdag i månaden).
- Onsdag 22/11 kl. 12.00-13.00: Babysong (0-1 år), Biblioteket
- Onsdag 29/11 kl. 12.00-13.00: Babysong (0-1 år), Biblioteket
- Laurdag 2/12 kl. 11.00-13.00: Laurdagstreff med julegraut (for alle), i Kyrkjesenteret. Det blir servert julegraut under opning av julegata.
- Laurdag 2/12 kl. 17.00: Lys Vaken med overnatting i kyrkja for 5. klasse (10 år), Haus kyrkje. Påmelding på nettsida: osteroy.kyrkja.no
- Søndag 3/12 kl. 11.00-12.00: Lys Vaken-gudsteneste (for alle), Haus kyrkje
- Tysdag 5/12 kl. 17.00-18.00: Småbarnsong (3-5 år), Kyrkjesenteret. (Samlingar kvar første tysdag i månaden).
- Torsdag 7/12 kl. 17.00-19.00: Juleverkstad (4-12 år), Bruvik kyrkje

Nokre av 4-åringane som fekk bok i år

Ny sokneprest

Astrid Marie Haugland har trivst på alle dei stadene der ho har vore, anten som prest eller misjonær, og har opplevd seg privilegert som har fått oppleve så vidt forskjellige stader, kulturar og språk.

AV REDAKSJONEN

Vi ønskjer velkomen til Astrid Marie Haugland, som 3. oktober starta i stillinga som sokneprest på Osterøy. Ho skal i utgangspunktet vere prest i Gjerstad, Haus og Bruvik kyrkje.

Ho vart fødd 17. oktober 1960 på Taiwan med bergenske foreldre. Foreldra var misjonærer for Det Norske Misjonsselskap. Frå 1972 budde familien i Oslo. Ho gjennomførte teologistudiet på Misjonshøgskolen og blei cand. theol. i 1987.

Saman med mannen fekk ho til saman 11 år som misjonær i Thailand for Det Norske Misjonsselskap. I løpet av dei åra fekk ekteparet fire barn. I 2000 kom familien heim for godt, og slo seg ned på Askøy.

Ho vart ordinert i Olsvik kyrkje askeonsdag 25. februar 2004 og vikarierte i den gang Laksevåg prosti i eitt og eit halvt år, før vegen gjekk vidare til Askøy. Først som vikar, så etter kort tid, som sokneprest i Ask og Herdla kyrkjelydar. Der var ho fram til ho no fekk stillinga som sokneprest på Osterøy.

Astrid Marie har trivst på alle dei stadene der ho har vore, anten som prest eller misjonær, og har opplevd seg privilegert som har fått oppleve så vidt forskjellige stader, kulturar og språk. Ho ser no verkeleg fram til å verta kjend med Osterøy, og takkar hjarteleg for at ho er vorten så godt motteken.

KLAR FOR INNSATS: Astrid Marie Haugland var sokneprest i Ask og Herdla kyrkjelydar fram til ho no fekk stillinga som sokneprest på Osterøy.

Nytt sokneråd

I konstituerande møte 17. oktober vart Bjarte Aarland vald til leiar for Osterøy sokneråd og Miriam Skjelvik vald til nestleiar. Her er resultatet frå årets val på nytt sokneråd:

Faste medlemer

1. Bjarte Hammer Aarland, f. 1977, sjukepleiar: 568 stemmer
2. Magne Roald Vikne, f. 1954, driftsteknikar: 565 stemmer
3. Anne Cecilie Skeidsvoll, f. 1967, rektor: 561 stemmer
4. Miriam Skjelvik Kalland, f. 1989, konsulent: 558 stemmer
5. Kristin-Merete Nøttveit, f. 1957, pensjonist: 544 stemmer
6. Kari Vevle Reigstad, f. 1966, barnehagestyrar: 538 stemmer
7. Otto Mo, f. 1955, pensjonist: 533 stemmer

8. Mariann Aasheim, f. 1962, pensjonist: 531 stemmer
9. Jan Roald Myking, f. 1944, pensjonist: 530 stemmer
10. Evy Bysheim Pedersen, f. 1962, barnehagelærer: 520 stemmer

Varmedlemer

11. Liv Rivenes, f. 1969, pedagogisk leiar: 520 stemmer
12. Anne-Mari Nandika Tyssebotn Bardsley, f. 1975, sjukepleiar: 517 stemmer
13. Britt Margun Rød, f. 1964, rektor: 513 stemmer
14. Roar Moen, f. 1981, dagleg leiar: 506 stemmer
15. Atle Hammer, f. 1949, konsulent: 511 stemmer

Røde tall for Menighetsbladet

Utgaven du nå holder i hånden er kanskje den siste i nåværende form. Økonomien holder på å slå beina under videre drift av det felles Menighetsbladet, og Åsane menighetsråd har allerede vedtatt å trekke seg ut av samarbeidet.

TEKST: MAGNE FONN HAFSKOR

Utgivelsen av Menighetsbladet er et fellesprosjekt for menighetene i Åsane, Salhus, Osterøy, Eidsvåg og Biskopshavn. I en tid med økende kostnader har det lenge vært en utfordring å få nødvendige midler til å gi ut bladet. Vi er derfor svært takknemlige for alle økonomiske bidrag.

Styret har allerede uttalt at det ikke er økonomisk forsvarlig å fortsette med felles menighetsblad i sin nåværende form. Potensialet for økte inntekter er lite. Annonseprisene har ikke vært økt siden 2012, og innsatsen fra menighetene for å skaffe annonser har vært beskjeden.

Vi i redaksjonen har diskutert mulighetene for å fortsette prosjektet med de resterende menighetene etter at Åsane nå går ut. Her er noen av forslagene som kom frem:

- Redusere kostnadene ved å lage ETT felles blad for alle menighetene – der hver menighet tildeles et visst antall sider til lokalstoff.
- Innhente anbud fra trykkerier. Trykkeprisene har gått kraftig opp i takt med at papir har blitt dyrere, men det må være mulig å få dette gjort til en lavere kostnad.
- Øke annonseprisene og få ny fart i annonsesalget ved å engasjere flere annonseselgere (studenter/andre – noen som kjenner noen?) – og tilby en bra salgsprovisjon.

Uansett blir det nå opp til de enkelte menighetsrådene å vurdere om vi skal fortsette med et fellesblad etter 2023. Vi vet at leserne setter pris på bladet, der vi har som mål å tilby

HAR MENIGHETSBLADET EN FREMTID?: Fellesprosjektet kom med første utgave i september 2006, og består i dag av menighetsblader for Åsane, Osterøy, Salhus, Eidsvåg og Biskopshavn – med åtte lokalsider i hver av de fire årlige utgavene.

varierte og godt lesestoff om hva som skjer av stort og smått i menigheten, ord til ettertanke og reportasjer som vi håper kan være til nytte og glede.

Vi sender en stor takk til alle som har støttet/støtter arbeidet vårt. Du kan

gi bladpenger enten med Vipps eller via bankgiro (se midtsidene).

Vippsen heter «Menighetsblad i Åsane prosti», og vippsnummeret er 796054. Du kan også bruke QR-koden på denne siden.

Menighetsblad i Åsane prosti

VIPPS: 796054

ÅSANE KIRKE 30 ÅR:

Bål av gamle glør

Åsane menighet var på 70- og 80-tallet en av landets største. Den vokste seg stor på et aktivt ungdoms- og konfirmantarbeid, honnørarbeid og ikke minst – alle «ribbegudstjenestene» i gymsalen på skolene, som først og fremst var tilrettelagt for barnefamilier.

TEKST: MAGNE UTLE OG JAN SVERRE STRAY

BESØKTE RUINENE: Daværende sogneprest Magne Utle ble vekket på verst tenkelige måte klokken 03 natt til julaften 1992 – med beskjed om at kirken stod i full fyr. Her besøker han brannruinene på Saurås kort tid etter. (Arkivfoto: Jan M. Lillebø)

Engasjementet var stort. Hver søndag møtte en rekke av menighetens medlemmer opp og bar stoler og benker. Rigget til altere og pyntet gymsalene etter beste evne, slik at disse fremsto på en tiltalende måte. Og menighetens antall av aktive medlemmer vokste. Samtidig som Åsane menighet var en av Norges største menigheter, hadde den kun en liten, men vakker kirke til ulike seremonier, beliggende på Saurås – den gang under navnet Åsane kirke.

I 1982 ble Eidsvåg menighet skilt ut fra Åsane menighet. Bystyret vedtok at Eidsvåg menighet skulle få sin egen kirke. Denne ligger i dag vakkert til nede i Eidsvåg, og har vært til stor glede og velsignelse for menighetens arbeid.

Kirken brant ned

Til tross for menighetsdeling, var Åsane menighet også på 80-tallet i kraftig vekst, og behovet for et egnet kirkebygg var stort. Byggekomiteen «Kirken bygger», nedsatt av Åsane menighetsråd, fikk i oppdrag å tegne og prosjektere ferdig et nytt kirkebygg som skulle ligge ved Åsane storsenter.

Åsane menighet håpet at bystyret ville vedta finansieringen av dette nye kirkebyggprosjektet. Saken kom opp i desember 1992, der finansieringen – til stor skuffelse og fortvilelse blant menighetens medlemmer – ble vedtatt å bli skjøvet ett år frem i tid.

Så kom brannpåssettelsen på julaften 1992. Åsane kirke brant ned til grunnen. Innbyggerne i Åsane bydel var rasende og oppbragt over at noen kunne gjøre en slik ugjerning. Dette førte til en kirkevandring til brann-tomten uten sidestykke i menighetens historie. Folk kjente seg såret og

28 ÅR SIDEN ÅSANE GAMLE KIRKE REISTE SEG FRA ASKEN:

Kirken på Saurås er et sted der mange av oss har møtt familie og venner både i glede og i sorg. (Arkivfoto: Magne Fonn Hafskor)

trampet på. Her var de døpt og konfirmert, hadde feiret bryllup – og ikke minst tatt avskjed med sine kjære og kjente.

Åsane menighet, som fortsatt var en av landets største menigheter, var da uten eget kirkebygg til sin virksomhet. Denne tilstanden varte i ett år.

Kirkebrannen i Åsane rørte bystyrets politikere. De tok tverrpolitisk ansvar, der blant annet Inger Margrethe Presterud (H) og Per Kragseth (Ap) tok et ansvar i å fremme nødvendig flertall for en finansiering av det ferdig prosjekterte kirkebygget – som var planlagt skulle bygges ved Åsane storsenter.

To nye kirker på tre år

Første spadetak ble tatt 18. januar 1993 av daværende sogneprest Magne Utle og menighetsrådsleder Jan Sverre Stray – til stor jubel fra alle fremmøtte. I byggeprosessen var det et enormt dugnadsarbeid av profesjonelle og frivillige. Prosessen var svært stimulerende, motiverende og samlende for menighetens medlemmer. Og til stor glede tok byggeprosessen kun 11 måneder! På 4. søndag i advent, 19. desember 1993, inviterte menigheten til sin første gudstjeneste i den nye Åsane kirke.

Samtidig ble Åsane gamle kirke, som den nå ble kjent som, gjenoppbygget av forsikringskapital – og åpnet i 1995. Denne er i dag primært en seremonikirke til spesialgudstjenester, vigslar, dåp og gravferder.

Brannstifternes mål om å ødelegge Åsane menighet ved å brenne ned kirken ble en total fiasko. Av glørne på brann-

tomten vokste menighetens engasjement frem på alle områder. Fra å være en menighet uten kirke i 1993, fikk vi i 1995 to kirker til vårt arbeide. Dobbel glede!

Mer himmel på jord

I år har vi 30-årsjubileum for Åsane kirke. Aktiviteten er fortsatt stor, men vi merker at pandemien, som rammet verdenssamfunnet 12. mars 2020, også hadde en lammende virkning på vårt arbeid. Vår menighet merker fortsatt at det tar tid å bygge opp all aktivitet igjen til 2019-nivået.

Samtidig blir menighetens medlemmer eldre og rekkene tynnes naturlig nok ut. Den yngre generasjonen søker ikke til kirken i like stor grad som den eldre. Dette er nok et av de store arbeidsmålene som stab og menighetsråd fortsatt må sette på dagsorden fremover.

Åsane storsenter skal bygges ut, og om noen år vil vi forhåpentligvis se at Åsane kirke kan bli et mer naturlig midtpunkt i folks travle hverdag. Akkurat slik som vi også ser andre bykirker er blitt plassert, rundt om i vårt land og i europeiske byer.

Åsane menighet har i sannhet erfart at en kirkebrann ikke dreper alt menighetsliv. Snarere tvert imot. Vi har erfart at glørne fra branntomten gav liv til ny vekst. Derfor kan menigheten med stor frimodighet og takknemlighet fortsatt bruke overskriften «mer himmel på jord» som mål i sitt arbeid. Glørne er ikke slukket, de brenner og gir fortsatt varme og liv til vårt arbeid.

– Et godt sted å være

I Stjernen åpen barnehage er det et yrende liv tre dager i uken. Barnevognene står tettepakket i våpenhuset, mens smårollinger løper rundt i kirken og har det gøy med far eller mor heseblesende på slep.

TEKST OG FOTO: TOR VILHELM TYSSELAND

BARNEHAGE I KIRKEN: Stjernen åpen barnehage har i dag seks ansatte – her fire av dem: Camila Lopez Stormo, Marianne Hægglund, Sølvi Dalsbotten og Turid Farsund Sjursen.

Historien om Stjernen åpen barnehage begynte i 1996. Åsane menighet fikk da Godtfred Haugland som ny kapellan, der en femtedel av stillingen var avsatt til å lage en trosopplæringsplan for barn i alderen 0-6 år.

Kapellanens kongstanke var å starte åpen barnehage i Åsane kirke, slik at barn i trosopplæringen kunne integreres i menigheten. Han startet prosessen sammen med to som jobbet med dåpsoppfølging på menighetskontoret.

Trosopplæringsplanen kom på plass i 1997, og 1. mai 2005 ble planer og lokaler til barnehagen godkjent i menighetsrådet og Bergen kommune. Under navnet Stjernen åpen barnehage ble den åpnet 1. august 2005 – med en utvidet formålsparagraf der det er lov å forkynne evangeliet om Jesus og å synge kristne sanger uten at det skal være påtrengende.

Stor takhøyde

Kate Bølstad var barnehagens styrer frem til i fjor, da hun gikk over i lærer-

jobb i videregående skole. Ny styrer er Sandra Bergquist. Hun ble utdannet som barnehagelærer i 2020, og ble ansatt samme år som pedagogisk leder.

– Jeg hadde ikke så mye kjennskap til konseptet «åpen barnehage», men nå elsker jeg det, sier hun.

– Dette er et godt sted å være. Alle vil det beste for barna, og her er stor takhøyde uansett hvilket livssyn de som kommer har.

Sandra ønsker at flest mulig av bydelens barneforeldre skal få vite om barnehagen. Mange foreldre ønsker at barna skal få litt tid sammen med andre barn før de begynner fast i barnehage når foreldre må tilbake i arbeid, og hun skulle ønsket at hun selv visste om tilbudet tidligere.

Mange synes det er veldig godt å komme med sine små i kirken. Der får man møte andre i tilsvarende livssituasjon, og de voksne kan dele erfaringer og stifte nye bekjenskaper samtidig som barna får leke sammen. Dette tilbudet har ført til at mange føler seg hjemme i kirkens lokaler. For dem som var med å opprette barnehagen har tanken vært at den skal være med og åpne døren for en tettere tilhørighet til kirken.

EGNE JULEGUDSTJENESTER: For at alle skal få være med, har det blitt arrangert opp til seks barnehagegudstjenester, hvor til sammen over 700 barn har vært med.

NY STYRER: – Alle her vil det beste for barna, og det er stor takhøyde uansett hvilket livssyn de som kommer har, sier Sandra Bergqvist. (Foto: Privat).

NY PEDAGOGISK LEDER: – Her er det godt å være for både store og små, sier Camila Lopez Stormo.

Alle er velkomne

– **Hvordan kan dette bidra til at barn og foreldre finner en naturlig plass i det øvrige menighetslivet i kirken?**

– Det er viktig å styrke informasjon om hva som ellers skjer i kirken. Samarbeidet med andre i staben og faste frivillige er viktig i denne sammenhengen, sier hun.

– Velger du å komme til Stjernen åpen barnehage, vil du møte åpne armer og varme. De ansatte, frivillige og brukerne er lette å snakke med, og ingen vil føle seg alene. I tillegg serverer vi god mat, frukt, kaffe og te. Alle er velkomne til oss.

– I mitt hjemland er det mye mer naturlig å gå på gudstjeneste i kirken på søndagen, sier Camila Lopez Stormo, som kom til Norge fra Colombia i 2009.

Hun er nyansatt som pedagogisk leder, og håper en barnehage som dette kan bygge ned slike barrierer.

– Her er det godt å være for både store og små. Jeg håper at alle som kommer til barnehagen skal kjenne at her er det godt å være, ha det gøy, bli kjent med andre, og bli nærmere knyttet til kirken.

Gudstjeneste for 700 barn

Så har også barnehagen vært et umåtelig populært tilbud der besøket har økt år etter år. Årlig besøkes barnehagen av et stort antall barn med foreldre, og det er i dag seks ansatte foruten en god del frivillige medhjelpere.

– Bidraget fra de frivillige er helt avgjørende for å få det hele til å fungere, understreker styreren.

Barnehagen har åpent mandag, onsdag og torsdag. Hver dag er det samlingsstund og lunsj klokken 11. Her blir det servert noe godt å bite i, man synger kjente barnesanger, og en gang

i måneden kommer en fra staben i menigheten og forteller barna en bibelhistorie.

Etter lunsj er det aktivitetsgrupper som for eksempel snekkerbod, lekegruppe og mer. På mandagen er det babysang – et tilbud hvor både musikk og det sosiale er viktig.

I tillegg til de faste aktivitetene som går hver uke, har barnehagen flere store årlige arrangement som karneval, 17-mai-lunsj, internasjonale dager, åpne familiedager og ikke minst barnehagens julegudstjenester. Sistnevnte har vært veldig populært helt fra starten av. Her har man brukt å presentere juleevangeliet i et spennende julespill, og ofte har det vært besøk av levende sauer utenfor kirken.

Til denne samlingen blir barn fra alle barnehagene i Åsane pluss noen av småklassene i skolen invitert. For at alle skal få være med, har det blitt arrangert opp til seks slike barnehagegudstjenester, hvor til sammen over 700 barn har vært med.

Mer informasjon: Se menighetens hjemmeside og facebook. [com/StjernenAapenbarnehage](https://www.facebook.com/StjernenAapenbarnehage)

I ÅSANE KIRKE

Babysang for de minste

Mandag og torsdag kl. 12.00

Kom og bli med på babysang i det flotte kirkerommet i Åsane kirke! Sammen synger vi velkjente barnesanger og regler. Sangene gjør vi levende ved hjelp av bevegelser og sansestimulering.

Aktiviteter for de større

Stjernegruppen for 4- og 5-åringer • Formingsaktiviteter

- Leker og materiell • Lekerom og gymrom
- Snekkerbod

Andre aktiviteter og fellesarrangementer

Felles samlingsstund

Åpen familiedag

Karneval og julefest

Internasjonal dag

Turdager/utflukter

Spennende temaer

fra årsplanen

Se vår hjemmeside www.aasanemenighet.no,

vår instagramkonto «stjernaapenbarnehage» og Stjernen Åpen barnehages Facebook-side. «Stjernen Åpen Barnehage» Her finner du info om hva som skjer i tiden som kommer.

Har du spørsmål? Kontakt styrer Sandra Bergqvist: sb943@kirken.no eller 408 53 548.

Hjertelig velkommen!

Åsane DØGNÅPEN
BEGRAVELSESBYRÅ TELEFON
55 18 90 00

OMSORG VED LIVETS SLUTT

WWW.ASANELEGRAVELSE.NO
BLOMSTERBESTILLING 55 19 72 05 | HILDESBLOMSTER.NO
VI LEVERER BLOMSTER FRAKTFRITT TIL
ALLE VÅRE SEREMONIER

Herlige
ullklær
til hele
familien
får du på
Janus
Kultursenter
Espeland
eller på nett:
www.janus.no

Abbedissen
begravelsesbyrå as

Fyllingsdalen: 55154090
Folke Bernadottes vei 44/46 5147 Fyllingsdalen
Åsane: 55253100
Myrdalsvegen 22 5131 Nyborg
www.abbedissen.no

Revheim
Gravferdshjelp

Me hjelper deg med gravferder og bisettelser.
Sissel 48 13 78 15 - Karin 99 29 71 12
revheimgravferdshjelp.no revheim@grhjelp.no

ARNA
gravferdsbyrå

Lakslia 14 (Borgstova), 6250 Indre Arna.
tlf: **55 24 08 08** (24t). arna-gravferdsbyraa.no

 KOBA CHRISTENSEN
BEGRAVELSESBYRÅ

Trygghet og kvalitet i over 130 år
Døgnvakt: 55 300 800 | koba.no

Rolf's Matbu og Selskapsservice

EIDSVÅG I ÅSANE • 32 ÅRS ERFARING

Vi leverer eller du henter!

VI LAGER MAT TIL:

- Konfirmasjon
- Dåp
- Runde dager
- Kurs
- Minnestunder

Eidsvågveien 150 • 5105 Eidsvåg i Åsane
Tlf: 901 58 960 • post@rolfsmatbu.no
www.rolfsmatbu.no

Advokatfirmaet
Sigrun Pedersen M.N.A.

Arv/gaver
Barnerett
Familierecht
- sambo/ekteskap
Samlivsbrudd
Kjøp/salg fast eiendom
- bolig/hytte
Fremtidsfullmakt - vergemålsloven

Eidsvågbakken 1
5105 Eidsvåg
Gratis parkering

Tlf.: 55 18 86 00/909 76 923
advokat.sigrun.pedersen@hotmail.com

Dåp, konfirmasjon eller bryllup?
Vi har det du trenger for å dekke ditt nydelige festbord!

 Løiten Lys Bergen for mer informasjon.

*Vi holder til på
Åsane Storsenter,
bygg A, 2.etg.*

www.loiten-lys-bergen.no

**Begravelsesbyrået for
byen og distriktet**

 **SOLSTRANDS
BEGRAVELSESBYRÅ**

www.solstrands.no
post@solstrands.no

DØGNVAKT • 55 55 16 16

Vår erfaring – din trygghet

Medlem av
VIRKE
GRAVFERD

BISKOPENS JULEANDAKT

Ei strime av von

Djupt i mennesket ligg vona. For sjølv om vi ikkje alltid greier å sjå det, ligg krafta likevel djupt i oss; den som gjer at vi prøver å reise oss, gå eit steg vidare, løfte hovudet.

AV BISKOP RAGNHILD JEPSEN

BISKOP RAGNHILDS JULEHELING: Ragnhild Jepsen vart biskop i Bjørgvin i 2023. Ho leier det største bispedømet i landet, og er også biskop for dei norske kyrkjene i utlandet (Sjømannskyrkja). (Foto: Bjørgvin bispedøme)

Mange stader i verda møter ein denne jula med fråvær av von. I land som er råka av krig og ufred, i områda som er truga av miljøkatastrofar og dei som bur der er usikre på om det er ei framtid der – vi veit at det er mange menneske som møter julehøgtida med frykt og sorg, snarare enn med glede og von.

Og likevel – framfor jula ber mange av oss på ei von midt i det vonlause. Vi vonar at jula blir god. Vi har tankar om korleis julefeiringa skal bli, og med ambisjonar om alt som skulle gjerast, alt som skulle bakast, alt som skulle ordnast av stort og smått. Men som vi kanskje ikkje kom heilt i mål med, og vi kjenner oss slitne. Ynsket om det perfekte vart ikkje oppfylt dette året heller.

Men er det noko den fyrste jula lærte oss, så var det at den ikkje var perfekt, i alle fall ikkje etter vår målestokk: Eit barn fødd i ein kald stall av ei ung, ugift mor, med dyr og ustelte gjetarar som dei fyrste gjestane. Nei, det kan vel på ingen måte seiast å ha vore perfekt.

Jula femner om både det djupt menneskelege og det guddommelege. Den no avdøde artisten og låtskrivaren Hans-Erik Dyvik Husby sa det ein gong slik: «*Det er ein menneskeleg ting å falle. Men det er ein guddommeleg ting å reise seg att*». Det nyfødde barnet i krubba kom som ein vi kunne kjenne oss lik med, samstundes som han kom med oppreising og forvandling.

*Slik kjem Gud til oss. Som ei strime av von.
Med ljøs i det aller mørkaste.*

Dei to som no sit med barnet mellom hendene, Maria og Josef – som opplever dette underfulle og store dei knapt kan forstå – dei sit med vona i fanget. For uansett kor merkeleg og usikkert alt må ha vore for dei, med eit barn som englane på himmelen seier er Guds son og med stjernetydande vismenn som seier at denne guten er ein konge; Maria og Josef har von for det nyfødde barnet!

Og sjølv om det meste i stallen og krubba i Betlehem er ulikt alt anna vi kan tenke oss: I dette er dei lik oss. For uansett kor vanskelege forholda er når eit barn blir fødd, om det er alt det usikre, krig, svolt, ufred eller vald – og uansett kor lite vi veit om kva framtida bringer og kor mykje frykt vi har for dagane som skal kome: Med eit nyfødd barn kjem von – om det så berre er ei lita strime.

Og slik kjem Gud til oss. Som ei strime av von. Med ljøs i det aller mørkaste.

Jula er høgtida der vi feirar at vona vart gjeven til verda. Og at i den fyrste jula fekk verda del i budskapen som har kraft i seg til å setje fangar fri, løyse band og bringe menneske saman. Gud deler våre kår. Jesus er saman med oss i det vi alle har til felles: Å vere barn. Å vere menneske. Å vere avhengige av andre. Å sørgje, å kjenne glede. Å bere på ei von.

I stallens kulde og mørke spring vona fram. Det sårbare barnet i krubba synte seg sterkare enn all jordisk makt. Den fyrste jula var eit vendepunkt i menneskets historie. Jula er den meste løfterike av alle høgtider. Ljoset og vona er komne til verda.

Difor er det ein guddommeleg ting å reise seg att.

BISKOPEN FIKK HELE SALEN TIL Å LE:

– Det kunne blitt tidenes plask!

Da biskop Ragnhild Jensen møtte Åsane prosti og fortalte om prøving av bispekåpen i Salhus, ble det latter i Torgstuen.

TEKST OG FOTO: OVE LANDRO

BESØKTE ÅSANE: Ragnhild Jepsen ble utnevnt til biskop i Bjørgvin bispedømme i år, som den første kvinne i dette embetet.

Kirken er ikke bare det du ser, og ikke bare det du kanskje tror. Mens medlemstallene faller, har kirken en større oppgave enn noen gang i en tid der mange mennesker har det vanskelig.

At de ulike menighetene tar dette arbeidet på det største alvor, er vi ikke i tvil om etter at Åsane prosti fortalte om deres arbeid i hverdagen på en samling i Åsane kirke i forrige måned. Men det er naturligvis også plass til latter. Dette kommer vi tilbake til.

Første kvinnelige biskop i Bjørgvin

Åsane prosti er et tjenestedistrikt i Bjørgvin bispedømme i Den norske kirke. Det omfatter Osterøy kommune, Biskopshavn og bydelene Arna og Åsane. Alle stabene fra de ulike menighetene var nylig samlet i Torgstuen for å møte biskop Ragnhild Jepsen.

Jepsen ble utnevnt til biskop i Bjørgvin bispedømme i år, som den første kvinne i dette embetet – 953 år etter at bispedømmet ble opprettet.

– Det er elleve prosti i Bjørgvin bispedømme, og jeg skal ha ett besøk i hvert prosti i løpet av denne høsten. Dette er for å bli kjent med arbeidet som blir gjort, møte medarbeidere, se bredden og hva som er satsingsområder, forteller biskop Ragnhild Jepsen.

Viktig for menneskene som bor her

Dette er det tredje prostiet biskopen møter så langt. Hun hadde vært i Sunnfjord og Hardanger og Voss prosti, og dro videre til Nordhordland dagen etter besøket i Åsane kirke.

– Åsane er et stort prosti med mange folk, og jeg opplever at det er en stor

åpenhet for det lokale – dette med å stikke fingeren i jorden og lese levekårsundersøkelsen og finne ut hva som er viktig for menneskene som bor her, sier hun.

– Så jeg kjenner en stor glede og takknemlighet for kirkene og menighetene som tenker at de er en del av lokalsamfunnet. Dette er musikk i mine ører, for dette synes jeg er så viktig.

– Du er opptatt av at kirken skal være åpen og tilgjengelig?

– Det stemmer. Vi er i en ny tid som folkekirke. Vi ser jo medlemsnedgang, og vi må hele tiden arbeide for å være relevant, selv om det er et ord jeg ikke er så glad i å bruke.

– Hva legger du i det?

– Det handler om å tenke: Hva er det folk trenger, hva kan vi som kirke være og hva kan vi gjøre for å være relevant for mennesker og deres liv? Ikke minst med alle disse samarbeidene som vi har med andre instanser. Samarbeidet med Matsentralen ble nevnt som et eksempel her i dag, og slik tenker jeg at kirken må arbeide i den tiden vi er i nå, sier Jepsen.

Nær ved å falle i sjøen

Soknepresten i Salhus menighet, Hanne Zimmermann-Ølberg, fortalte at biskopen holdt på å falle i sjøen tidligere i år. Da hun selv fortalte historien i Torgstuen, fikk hun hele salen til å le.

– I Salhus ligger jo Tekstilindustri-museet, og der var bispekåpen til konservering før jeg skulle begynne, den skulle restaureres og tilpasses til meg, forteller Jepsen.

– Jeg var der en dag i mars for å se på

MISTET FOTFESTET: Det holdt på å gå galt da biskop Ragnhild Jepsen skulle prøve bispekåpen på bryggen i Salhus. (Foto: Geir Endre Kristoffersen)

den og prøve den, og da skulle det tas bilder nede på bryggen. Kåpen var litt lang og jeg måtte stå på en krakk. Dette var ganske tidlig på morgenen, og det var is på bryggen. I det jeg går opp på krakken, så sklir den unna, og da var det en som måtte gripe armen min for at jeg ikke skulle falle i sjøen, smiler Jepsen.

– Det kunne blitt tidenes plask, men det gikk heldigvis bra.

Åsane kirke er spesiell

Sokneprest i Åsane menighet, Lars Petter Eide, satte stor pris på å få møte biskopen.

– Jeg synes det er veldig kjekt at biskopen kommer hit og at vi får bli kjent med henne. Hun skal være biskop for veldig mange og har et travelt program – nå fikk vi sjansen til å hilse skikkelig på henne. Og så synes jeg det er fantastisk at vi har fått en kvinnelig biskop, den første i Bjørgvin bispedømme noensinne, sier han.

Til likhet med biskopen er også Eide opptatt av åpenhet.

Fakta

Ragnhild Jepsen

- Ragnhild Jepsen ble biskop i Bjørgvin i 2023. Hun er leder for landets største bispedømme, og er også biskop for de norske kirkene i utlandet (Sjømannskirken).
- Hun har vært prest i 25 år, først som kapellan i Åmot i Østerdalen, siden som kapellan og sokneprest og fra 2011 domprost i Nidaros domprosti.
- Biskopen leder bispedømmets prestatjeneste i tett samarbeid med prostene, som står for den daglige ledelsen i hvert prosti.

– Vi prøver å være tilgjengelig som kirke. Åsane kirke er spesiell på den måten at den ligger midt på torget i bydelen; rundt oss har vi skole, idrett og kultur. Her går folk forbi hver dag, barn, unge og voksne, på vei til skole, trening, arbeid eller til kjøpesenteret. Og da er vi opptatt av å være tilgjengelig for folket.

Utfordrende hverdag

Samtidig ser han at mange har det vanskelig.

– Diakoni er kirkens omsorgstjeneste, og diakoniet skal være åpent for alle, ikke minst for mennesker som opplever en utfordrende hverdag. Et eksempel kan være matutdeling i samarbeid med Lions Bergen Åsane, som kjører ut matkasser. Her opplever vi et større behov nå enn tidligere, forteller Eide.

– Vi merker at diakoni, det å gå ut og hjelpe folk som trenger hjelp, det er noe kirken er god på. Og at vi har en sånn stilling hos oss, gjør oss rustet til å gjøre jobben vår bedre, og det er kjempeviktig.

Eide kan også fortelle at det serveres middag på torsdager i forbindelse med korsamlingene i kirken.

– Vi har åpen kirke hver tirsdag fra kl. 11 til 13, og der kommer folk enten for å bare være i kirkerommet eller for å få en prat med ansatte i kirken. Vi har også åpen barnehage; Stjernen åpen barnehage har rundt 400 besøkende i uken med barn og voksne. Så det er viktig for kirken å ha lav terskel – det må vi alltid jobbe mot.

Dette intervjuet har tidligere stått på trykk i Åsane Tidende, og republiseres her etter vennlig tillatelse.

LAV TERSKEL: – Det er viktig for kirken å ha lav terskel, det må vi alltid jobbe mot, sier sokneprest i Åsane menighet Lars Petter Eide.

«Stor arv det er for mannen av godtfolk vera fødd»

Dette skulle være et lite førjulsbesøk hos Marie Wexelsen, forfatteren av «Jeg er så glad hver julekveld», og det skal det bli, men da jeg søkte på navnet hennes i Store norske leksikon, fikk jeg en nesten fysisk kilevink fra det kjente Aasmund Olavsson Vinje-sitatet i tittelen over.

TEKST: LISE MCKINNON • ILLUSTRASJONER HENTET FRA
SOFIE HAGEMANNS BIOGRAFI

MARIE WEXELSEN SOM UNG OG SOM ELDRE: I de mange nekrologene ved Marie Wexelsens død fremheves hun som en av kvinnesakens første forkjempere.

Store norske leksikon anfører innledningsvis: Inger Marie Lyche Wexelsen, født 20.9.1832, Østre Toten, død 7.12.1911, Trondheim. Virke: Forfatter. Foreldre: Glassverksforvalter, gårdbruker Wexel Hansen Wexelsen og Marie Louise Wexels.

Deretter hagler det med prektige mannspersoner og hvilken relasjon hun hadde til dem. De som vel huskes best i dag er forfatteren Per Kvist, som hun var grandtante til, og Gunnar Jahn, kjent sosialøkonom og rikspolitiker.

Debuterte under pseudonym

Selv om Maria var «av godtfolk fødd» og i tillegg var spesielt begavet, var det ikke til stor hjelp for en jente på 1800-tallet. Selvfølgelig hadde hun håp om «et godt gifte» og på den måten få innflytelse, men akademisk utdanning med selvstendig yrkesvalg var umulig.

Hennes første bok «En liden Julegave

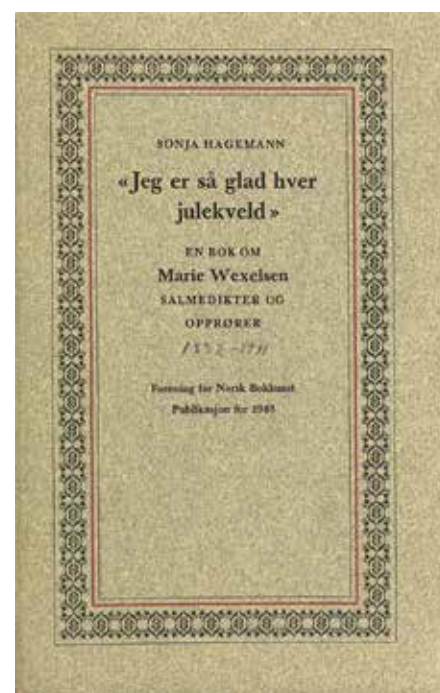
for Børn og Børnevenner» kom ut i 1858, anonymt under initialene I. L. – som var Maries «ubrukte» navn Inger og Lyche. Den ble utgitt av hennes bror sokneprest Fr. Wexelsen i Trondheim. Han gir den et anbefalende forord og røper samtidig at forfatteren er en kvinne. Da tredje opplag kom i 1881 var forfatternavnet med.

Boken har en fortelling om bestefar Hartvig og lille seksårige Inga. «Det er en fin liten beretning, gjennomtrengt av religiøs følelse» skriver Sonja Hagemann i biografien «Jeg er så glad hver julekveld. En bok om Marie Wexelsen, salmedikter og opprører» (Foreningen for Norsk Bokkunst, 1968).

Dette gode forhold mellom en klok eldre mann og en liten vitebegjærlig jente kommer enda sterkere tilbake i «Et Levnedsløb», utgitt i 1866. Hagemann karakteriserer den som en kamuflert selvbiografi.

I denne boken er det en nydelig skildring av forholdet mellom en far og en liten datter: «Hun voxte og trivdes, kviddrede og sang som en Fugleunge og var næsten ligesaa let som den; det var bare Vingerne som manglede. 'Fuglebarn!' sagde hendes Fader. (...) Faderen underviste Fuglebarnet, som var og blev hans Yndling. (...) Det var en løjerlig Undervisning! Morsomst av Alt i Verden, mente lille Martha».

Faren er tydeligvis stolt av sin lille datter som kom med «mærkelige dybe Spørgsmaal», og han mener det kan bli noe stort av henne, men «gjør hende ikke til nogen lærd Dame» er morens reaksjon på dette. «Lærd! Der er Forskjel paa en oplyst Kvinde og en 'lærd Dame'».

BIOGRAFI: Sofie Hagemanns bok om Marie Wexelsen ligger tilgjengelig i Nasjonalbibliotekets nettbibliotek (nb.no).

Småbørn som ikke ønskes sendte i en større skole, kunne over nytår få undervisning hos mig. Kunne også modtages til kun at høre fortællinger og lære småsange.

Marie Vexelsen,
seminarlærer Jenssens gård.

HUSLÆRER: Sammen med sin eldre ugifte søster Rikke drev Marie en liten småbarnskole på Hamar. Illustrasjon: Annonse i Hamar Stiftstidende nr. 151, 1883.

I boken dør faren, «*den glade, sanglystne varmhjertede Mann*» når Martha er tretten år. Det kan vel tenkes at når Marthas far i boken dør når hun er tretten år, så er det egentlig Maris barndom som tar slutt ved trettenårsalderen, da skal hun begynne på sin utdanning til å bli huslig og en dyktig ledsager for en eventuell fremtidig ektefelle.

To i samme båt

Det var morbroren W. A. Wexels som oppdaget at hun var ualminnelig begavet, og bevirket at hun fikk være elev på presten Jacob Andreas Lindemanns pikeskole i Nordfjord. Der fikk hun være fra hun var tolv til hun var seksten år. Da reiste hun hjem for å bli konfirmert, og ble boende hjemme så lenge foreldrene levte – som skikken var for ugifte døtre.

I Maries bøker blir kvinnene gift. I hennes eget liv hadde det vært en mann som hun ikke fikk og som hun kanskje ikke vedkjente seg viktigheten av mens han ennå levte. Det var husmannssønnen Ole Vig; fremfor alt kjent som forfatteren av sangen «*Blant alle lande i øst og vest*». I Sonja Hagemanns biografi får han omtrent fire sider under tittelen «Vennskapet med Ole Vig».

Ole var en venn av Maries bror Fredrik. Han «*kom fra et materielt fattig, men åndelig rikt trøndersk husmannsmiljø*» ifølge Store norske leksikon. «*Ved konfirmasjonen utmerket han seg så sterkt at han fikk et offentlig lån til toårig lærerutdanning ved Klæbu Seminarium*».

I 1851, da han gikk fra Kristiansund til Kristiania, stoppet han hos familien Wexelsen på Toten. Da var han 29 år og Marie var 19. Ole Vig var også «av godtfolk fødd», men et åndelig rikt miljø var ikke nok for en meget begavet ungdom som ingen midler hadde til videre utdanning hadde. Slik uttrykte han det selv: «*Thi det blev min Lod at savne / Plads iblandt de Lærdes Navne / Savne endog Artium*». Så på en måte var de begge «i samme båt», trass i den store forskjellen i sosial status.

I 1852 skriver han et frierbrev til Marie, da hadde han fått en lærerstilling på Hartvig Nissens skole. Lars Eskeland, som i 1916 skrev en bok om Ole Vig og som skal ha hatt tilgang på brevvekslingen, skrev at Ole «*opna hjarta for henne. Ho hadde ingenting skyna, og vart difor forundra. Ho baade vyrde han høgt og bar godhug til han, men ein godhug som var venskap meir enn kjærleik. Daa kunde ho ikkje vaaga seg ind i samlivet med han; ho ottast dei kunde verta meir ulukkelege saman enn skilde*».

Eskeland sier at alle i huset sørget over den avgjørelsen, og da særlig brødrene. Men Sonja Hagemann sier det som nok slår andre nåtidige lesere: For oss i dag er det ikke godt å avgjøre i hvilken grad sosiale forhold her spilte inn, selv i dette frisinnete hjemmet.

Og selv om han åndelig stod familien Wexelsen nær og var en god venn, kan det vel ha meldt seg tvil når det gjaldt ekteskap – ettersom han var husmannssønn. Men når vi leser videre hos Eskeland at hun til en venninne engang sa «eg er i grunnen enkja etter Ole Vig» og at «*aaarsdagen hans høgtida ho til det siste*» – så tyder nok det på at hun følte seg sterkere knyttet til ham enn hun tidligere ville vedgå. Marie brevvekslet med Ole og fulgte med i alt det han gjorde. Ole Vig døde av tuberkulose i 1857 før han hadde fylt 34 år.

Best på barneskildringer

Marie står som nevnt oppført som forfatter i leksikonet, og det var hun. Men det virker riktig at det er en spesialist på barnelitteratur, Sonja Hagemann, som har skrevet biografien om henne – ettersom det er det Marie skrev for barn som har «overlevd».

Hagemann sier rett ut om Maries første roman (for voksne): «*Romanen om Vesle Kari er for lengst stendød. Men det var denne boken som gjorde Marie Wexelsen til en etablert forfatterinne*».

Maries romaner er trykt med gotiske bokstaver og finnes nå gjemt i bibliotekers magasin og kan ikke lånes hjem (i hvert

HEDRET MED STATUE: Statuen av Marie Wexelsen er laget av billedhuggeren Angelina Engelsen Espedal, står på tettstedet Lena og ble reist i 2003 etter en lokal innsamlingsaksjon i Østre Toten kommune. (Foto: Jan-Tore Øverstad)

fall ikke i Bergen), men de er tilgjengelige på nettet. Det er prisverdig at Sonja Hagemann har transkribert en del av Maries mest selvbiografiske bok «Et Levnetsløb», og tar det med i biografien – slik at man, selv uten evne eller lyst til å lese den gotiske skriften, kan få et inntrykk av hennes litterære stil. Via hovedpersonen Martha Maria får vi også innblikk i den ulmende frustrasjonen over ikke å bli forstått eller lyttet til. Hun er gift og forventes bare å være «sin manns kone». Marie ble ansett for å være radikal i språket (les «norsk») i sin språkbruk. En venninne av henne skrev: «Hun er saa norsk at Ingen kan læse det, ikke engang de bedste Gaardmandskoner (...) men dog saa norsk at ingen dansk kunde skrevet saaledes. (...) I.L. optager med Lethed i Skriftsproget Ord og Talemaader, som ere blevne os uundværlige i det daglige Liv, og det tror nu jeg – i min Visdom – just er den bedste og naturligste Maade at uddanne og berige Sproget paa.»

Marie har god observasjonsevne, og med sin lyse grundtvigianske kristendom er hun ikke ute etter å «straffe» barn som gjør noe galt – de blir tilgitt for sine barnestreker. Glimt av humor finnes også i hennes barneskildringer.

Boken med julesangen

Men la oss nå ikke glemme julesangen! Da «Ketil, en Julegave for de Smaa» kom i 1860, ble den ikke lagt mye merke til – og kom heller ikke i nye opplag. Det var likevel denne lille barneboken som skulle gjøre hennes navn udødelig. Som innledningsdikt står nemlig «Barnets Julesang».

«Sangen står som en lysende stjerne i Marie Wexelsens forfatterskap. Og den synges i uforandret form den dag i dag» skriver Hagemann. Ja, det er faktisk bare ett eneste ord som er forandret: *thi* er blitt skiftet ut med *for*. Melodien av organist Peder Knudsen er fra samme år.

Når Sonja Hagemann i undertittelen kaller Marie Wexelsen en opprører, så er det ikke bare fordi hun lar kvinnens underordnede stilling (og det kjedsommelige ved husarbeid) skinne gjennom i romanene. Hun var mer direkte enn det, og har blant annet skrevet en kampsang om sitt syn på kvinnens frigjøring. Den er tatt med i flere visebøker, begynner med «En stormvind gaar over jorden / den sliter i hjertebaand!» og slutter med «Da brister de sytraadslænker / som fæste vil os til støv, / de smaalighedsbaand som krænker, / henveires som visnet løv».

Kilder:

- Store Norske leksikon (snl.no)
- Hagemann, Sonja: «Jeg er så glad hver julekveld. En bok om Marie Wexelsen, salmedikter og opprører» (Foreningen for Norsk Bokkunst, 1968).

TRENGER DU NOEN Å SNAKKE MED?

Noen som ringer tenker på å ta sitt eget liv,
andre er usikre, ensomme eller redde.
Noen trenger bare å slå av en prat.

Ring eller skriv. Vi er her. Alltid. kirkens-sos.no

SOS
22 40 00 40

SOS
CHAT

SOS
MELDING

Stille Natt Hellige Natt

ALEXANDER RYBAK • RUNE LARSEN
OLE BØRUD • ANNA-LISA KUMOJI

ÅSANE KIRKE

FREDAG 1. DESEMBER KL 21.00

BILLETTER PÅ TICKETMASTER.NO

Scandic

ticketmaster

Strømmestiftelsen
BEKJEMPER PATTEDOM

taran

Innsamling av klær, sko og sengetøy til Ukraina v/Tro-Håp-Kjærlighet

Første og siste lørdag i mnd. kl.12-14.00

v/Lærerhøyskolen på Breistein, Olav Bjordalsvei 43.

Pakkes i sekker - kr. 50.- pr. sekk

Kontaktperson: 99 64 24 70

www.thk.no

Boktipset

Julekrybben som skapte debatt

«Svarte kong Baltasar» (Dreyer, 2022) av Halvor Moxnes er en skattkiste som fortjener mange lesere – med emner nok til å holde en diskusjonsgruppe beskjeftiget i mange år.

AV LISE MCKINNON

Boken sto utstilt på biblioteket. Store svarte bokstaver på gul bunn øverst: «Svarte kong Baltasar» og et nydelig og velkjent motiv nedenfor: Kunstferdig utskårne figurer av Maria med barnet som strekker seg frem mot de tre tilbedende konger med sine kostbare gaver i hendene. Bakerst av de tre står Baltasar.

Jeg trev boken på vei ut og tenkte at den kanskje kunne være en litt spesiell opprakt til årets juleforberedelser – selv om feiringen av disse kongene egentlig hører til avslutningen av julen, 6. januar. Først ved hjemkomsten leste jeg undertittelen: «De hellige tre konger: rase, religion og politikk». Dette ble nok ingen hyggetur frem til stallen hvor den store stjernen lyste, nei.

Forfatteren, Halvor Moxnes, skal selv få fortelle om inspirasjonen til boken: «I oktober 2020 kom jeg over en artikkel i Vårt Land med tittelen «Kirke fjerner svart Melchior fra julekrybbe». Det var skjedd i den kjente Ulmer Münster i Syd-Tyskland, og årsaken skulle være at figuren av den svarte kongen var preget av rasistiske stereotypier. Jeg syntes historien var så merkelig at jeg begynte å undersøke litt, og jeg skrev en artikkel om saken i Klassekampen før jul i fjor. Blant de mange tilbakemeldingene kom også et forslag fra Hans Butenschøn, som mente at dette kunne bli en bok med et tilfang av illustrasjoner.»

Og bok med illustrasjoner er det blitt! Men forfatteren skal få beholde ordet ennå en stund, for dette dreier seg om mye, mye mer enn en figur i en tysk kirke: «De hellige tre konger er en av de mest kjente religiøse ikoner som finnes. Motivet har sin opprinnelse i fortellingen i Matteusevangeliet om «vismennene fra Østen», som kom for å tilbe barnet Jesus. Denne fortellingen ble ført videre og stadig nytolket og aktualisert. I tillegg til skriftlige kilder er kongene

vidt spredt i kirkekunst gjennom århundrer, og som folkefromhet, særlig gjennom julekrybben. (...) Men hva skjer når kongene havner midt i en politisk og kulturell debatt om rasisme, kolonihistorie og slavehandel? Flere påtrengende spørsmål om dagens postkoloniale situasjon har oppstått både i kolonimakter og tidligere kolonier. En av faktorene som har utløst disse spørsmålene er Black Lives Matter-bevegelsen, som spredte seg over hele verden etter politidrapet på den svarte amerikaneren George Floyd 25. mai 2020.»

Han påpeker videre at vi nå står i en situasjon der studier av slavehandel, hvor det også har vært norsk medvirkning, har fått stor oppmerksomhet. Midt i alt dette opptrer så diskusjonen om en hundre år gammel tysk julekrybbe, donert til en kirke hvor den har hatt en sentral plass siden 1993. Menighetsrådet i Ulmer Münster mente at den svarte kongen hadde tydelige rasistiske trekk med sin bredleppete munn, en grotesk kroppsholdning og krokete bein. Det ble derfor besluttet at julekrybben ikke skulle stilles ut i 2020, noe mange oppfattet som en politisk handling fra menighetsrådets side. Det ble enorm medieinteresse og diskusjon.

Moxnes sier at han ønsker å følge sammenhengen mellom religion og politikk i tradisjonen om de hellige tre konger frem til konfliktene rundt deres plass i Ulmer Münster og forbindelsen til Black Lives Matter-bevegelsen. Han skriver: «I motsetning til det mange tror, står det ikke noe om «de hellige tre konger» i juleevangeliet eller noe annet sted i Det nye testamentet. Utgangspunktet for tradisjonen er en fortelling om noen «vise menn» eller stjerntydere. Derfor må vi starte med å finne ut hvilken plass disse vismennene fra Østen har i evangeliene.»

Og dermed tar Moxnes oss med på en fantastisk og innfløkt historie om hvordan disse tre vise menn ble forvandlet til tre konger, hvordan de fikk navn og ble

representanter for datidens tre kjente verdensdeler, nemlig Europa, Asia og Afrika. Det er kulturhistorie, kunsthistorie og fremfor alt politikk. Det er også gitt plass til mange og svært varierte illustrasjoner som forhåpentligvis lærer oss, eller minner oss på, å legge merke til detaljene i bildene. Alt dette på litt over 150 sider.

Vi kommer tilbake til Tyskland i 1923, kort tid etter første verdenskrig. Landet har mistet sine kolonier og i byen München er det stor politisk uro, samme byen der Adolf Hitler to år tidligere var blitt lokal leder for partiet NSDAP. Det er også byen hvor den kjente treskjærer Martin Scheible hadde sitt verksted. Det var han som laget den berømte julekrybben til en privat familie, krybben som senere ble gitt til kirken i Ulmer Münster.

Moxnes slutter ikke sin historie ved julekrybben. I bokens epilog aktualiserer han fortellingen: «Den siste delen av Matteus' historie om hva som skjedde etter at de vise menn dro tilbake dit de kom fra (Matt 2: 13-18), er en deprimerende fortelling som fortsatt har gyldighet om hvor utsatt menneskers liv er (...). For min generasjon er det forestillingen om andre verdenskrig som trer frem. Herodes' barnemord i Betlehem er en forsmak på kommende krigers redsler – som fortsatt rammer barn og kvinner uforholdsmessig».

Det siste bildet i Moxnes' bok er av den lille gutten Aylan Kurdi – som druknet på ferden til Hellas i 2015, og som har blitt et symbol på alle barn som mister livet på grunn av krig eller på flukt. Han foreslår også i epilog at «Hellige tre kongers dag» bør bli en dag mot rasisme.

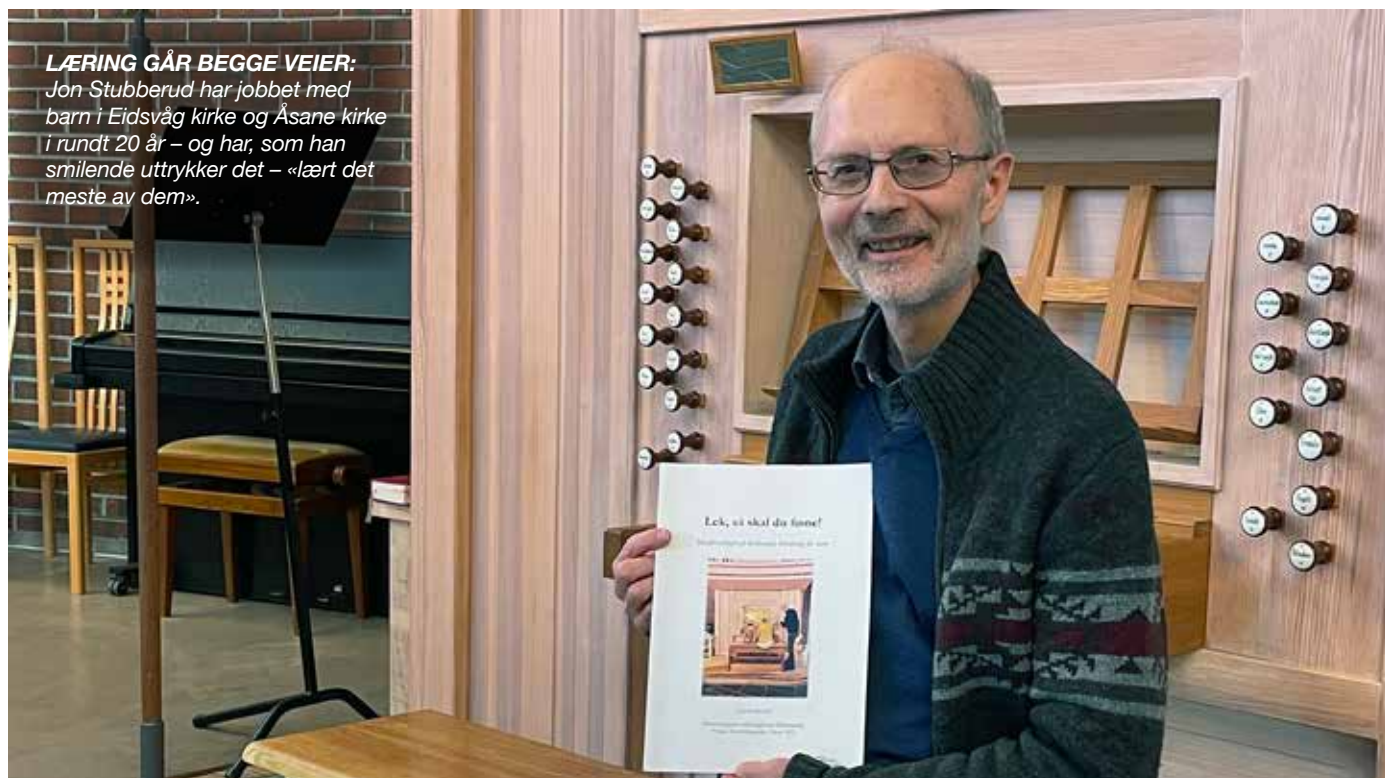
Halvor Moxnes er professor emeritus ved Det teologiske fakultet, Universitetet i Oslo. Hans spesialfelt er Det nye testamentet og Jesus.

- Jeg har lært mye av barna i Eidsvåg kirke

Kirkemusiker i Åsane, Jon Stubberud, fullførte nylig masteroppgaven «Lek, så skal du finne!» – med undertittel «Bibelfortellinger på kirkeorgel, tilrettelagt for barn».

TEKST OG FOTO: ANNE TAFJORD-KIRKEBØ

LÆRING GÅR BEGGE VEIER:

Jon Stubberud har jobbet med barn i Eidsvåg kirke og Åsane kirke i rundt 20 år – og har, som han smilende uttrykker det – «lært det meste av dem».

– Det første jeg skrev da jeg begynte på masteroppgaven var at jeg har lært mye av barna i Eidsvåg kirke, sa Jon Stubberud til meg da vi snakket rundt hans nylig beståtte masteroppgave i erfaringsbasert kirkemusikk – kort tid etter at han presenterte den på Musikkhøyskolen i Oslo.

Solveig, en av dem som gikk på Musikkverkstedet i Eidsvåg menighet for rundt 13 år siden, sa det slik etter å ha overhørt fremleggingen hans i Oslo: «Gurimalla som jeg kjente meg igjen. Det var en helt merkelig opplevelse – for det han nå har skrevet om, er jeg i aller høyeste grad et resultat av! Jeg har konkrete minner fra alle stadiene han har delt det inn i, så dette har han gjort underbevisst lenge!»

Eventyrlig orgelklang

Stubberud har jobbet med barn i Eidsvåg kirke og Åsane kirke i rundt 20 år – og har, som han smilende uttrykker det – «lært det meste av dem». Han har mastergrad både i orgel og kor – og nå også i erfaringsbasert kirkemusikk.

Stubberuds masteroppgave tar utgangspunkt i filosofen Hans G. Gadamer tanken om lek som «en ledetråd til tilværelsen og dens gåter». Vi vanlige voksne, vi ser ikke på lek som alvor. Men Gadamer sier at «i leken er nedlagt et eget, ja, hellig alvor».

Det er dette Jon tar videre, og bruker en metode som går ut

på å utforske sammen med den det gjelder. Likeverdighet, på en måte. Barn kan lett få kontakt med sin musikalske intuisjon – den finner de i orgelens klangverden, rent intuitivt! Slik kan orgelklangen bli til et eventyr, og eventyret kan bli til orgelklang – det vil si til et musikkuttrykk.

Jon har tenkt mye på dette: Risikerer vi å miste friheten, intuisjonen i leken, når vi går via noter? Han føyer til at for noen er det enkelt å lære seg noter – for andre er det den bøygen som gjør at de slutter å spille et instrument. Så hva er det som hindrer spontane musikkuttrykk?

– I første omgang velger jeg å ta bort tradisjonell harmoni og fingerøvelser. Og altså noter. Jeg tror alle barn har tilgang på det jeg velger å kalle «musikalsk intuisjon», sier Stubberud.

Hva vil det si? Jeg tror det er så enkelt som å gå inn i leken. Stein Bakke har skrevet om lydforming i musikkrommet på skolen i boken «Kreativ med musikk (Samlaget, 1995). Det handler om å ta utgangspunkt i et materiale som ikke krever forkunnskaper og ferdigheter. Jon søker å overføre dette til orgel. Er det mulig?

Kanskje er det slik at musikkundervisningen ofte begynner i feil ende. Hva er så den rette enden å begynne i? I oppgaven viser Jon til sin metodikk, altså, hva det vil si å begynne i en annen ende enn noter.

ORGELTORGET: Det siste året har Jon lært mye av barna i Orgeltorget i Åsane kirke. Bildet er tatt under prøvefremføringen av masteroppgaven i Åsane kirke 9. september.

La barn få være guide inn i musikken. Deretter gi dem rammer som stimulerer deres fantasi og kreativitet. Utvikle begrepet «spillerom», som via øvelser sikter mot å hjelpe barn til et nyansert musikkuttrykk, og likevel gi dem stort «frihetsrom» til selv å forme musikken øvelsen spør etter.

Gjennom dette arbeidet har Jon opplevd at gester kan bli til musikk. Han lot f.eks. 2-3 barn leke at de dyttet hverandre, uten å ta i hverandre. Da de deretter satte seg til orgelet, ble musikken de spilte en helt annen! Kraftigere, mer pågående.

– Det var veldig spennende å følge utviklingen deres, sier Jon, med et stort smil.

Barnet frem som det viktigste

Han forteller videre at Ylva Eggehorn har betydd mye for ham og oppgaven. Derfor starter første kapittel med et sitat av henne: «Jesus er alene i verdenslitteraturen om å løfte barnet frem som det viktigste. Hvordan ville det vært om vi tok Jesu ord på alvor?»

Hva gjør barnet? Barn leker – hele tiden, om vi lar dem. Lar vi dem leke i det kirkemusikalske rommet? Jon tenker iblant at vi ikke tar barn helt på alvor i kirken, og det synes han er trist. Det kan hende at det er i mangel av felles begrepsforståelse, om hva lek er eller kan være i kirken.

Lek er for mange synonymt med bråk, uorden, uro. Det Jon presenterer er noe helt annet. Det er intuitiv bruk av orgelmusikk til utdyping av bibelfortelling. Han lar barna høre, eller selv fortelle, for eksempel om Josef og brødrene hans. Om sjalusien deres, at de ville kaste ham i brønnen. Men da en karavane kom forbi, solgte de ham til dem i stedet.

To barn på orgelkrakken undersøker tangentene litt. Etter å ha hørt fortellingen, opplever de fortellingens musikk – rent intuitivt. Hvordan lyder det når du er sjalu? Sint? Redd? De lar karavanen komme i rytmiske lyder, kamelene nærmer seg. Intuitiv musikk, basert på historien vi alle kjenner. Og, for oss som var der og hørte på dem under presentasjonen i Åsane kirke: Det var virkelig flott å høre på! Barna var oppslukte av det de holdt på med. Som når de leker.

Bibelfortellinger på kirkeorgel

Jon Stubberud er organist og kirkemusiker. Han ønsker at bibelfortellinger på kirkeorgel kan bidra til å variere og underbygge gudstjenesten enkelte søndager. Her støtter han

seg blant annet på prest og dramapedagog Ingunn Hagens arbeid med hva det vil si å la leken bli ledetråd i gudstjenestesammenheng.

Stubberud inviterer barn til å gi sine framføringer og tolkninger av en bibelfortelling, og tror at barn kan bidra med frisk kapital av lek. Kan det være at gudstjenesten trenger det? For eksempel at barn spiller en versjon av en bibelfortelling midt inne i prestens preken? Selvsagt ikke hver gang, men av og til, der teksten inspirerer til det?

Jon har store visjoner. Han snakker varmt om Åsane kirke og måten hans ideer er mottatt der. Kanskje det kan spre seg? Han skal blant annet holde orgelseminar for barn i Pauluskirken på Grünerløkka i Oslo 25. november. Det ser han veldig frem til.

Jon ønsker å få barn i alderen 8-12 år til orgelkrakken. Han vil de skal leke, bruke sin intuisjon og skape musikkhistorier på orgelet. Åsane prosti har ikke et etablert tilbud når det gjelder orgelundervisning for barn, men på Orgeltorget i Åsane kirke får de utforske orgelet og spille små improvisasjoner i en ramme som har stort «spillerom» for fantasi og kreativitet. I en periode (prøvedrift) er dette tilbudet gratis.

– Vi tilbyr gehørbasert innlæring av enkle sanger med en, to eller tre akkorder, introduserer noter, og lar gjerne barna notere egne sanger og komposisjoner, sier han.

Det kan bli spennende lyder i kirken fremover om barna får slippe mere til. Vi ønsker Jon Stubberud lykke til med prosjektet!

Ønsker du å få masteroppgaven tilsendt digitalt? Eller er du interessert i OrgelTorget? Ta kontakt med Jon Stubberud på epost js587@kirken.no eller mobil 41432232.

JULENATT

Åsane kirke
søndag 17. desember kl. 19

Jubileums-julekonsert
med
Prima Vista
Cantus Sororum
solister og musikere

Billetter 200,- (barn gratis)

Eit barn er fødd

Familien på åtte bur i ein skiten kjellar på niande året etter at dei flykta frå Syria til Libanon. Åtte år gamle Mohamad har alle odds mot seg.

AV KIRKENS NØDHJELP

HJELPER DER NAUDA ER STØRST: Oppdraget til Kirkens nødhjelp er å hjelpe barn som Mohamad og liknande familiar.

I det vi går inn i den nedslitte bygarden, byrjar vi å gå opp trappene, men blir fort bedne om å snu for å gå ned. Nedover og nedover. Forbi søppelrom, lagerrom og nærmare og nærmare lukta av kjellar. Mora trekkjer ein fillete gardin til sida, og viser oss inn på eit rom med tre madrassar. Her bur dei alle saman. Mor, far og seks søsken. Her enda flukta frå Syria og draumen om eit nytt liv etter krigen.

I over 20 har Kirkens Nødhjelp drive helsesenter her, og slik kunna støtta mora gjennom fødslane og sytt for at dei har fått pengar til mat, klede, bleier og hygieneartiklar.

Familien på åtte er berre ein av mange familiar som slit i Libanon no. Prisane på mat har mangedobla seg, det offentlege tenestetilbodet har kollapsa, folk har mista sparepengane sine og fattigdomen aukar fort. Kjønnsbasert vald har auka med 300 prosent, og vassmangelen er enorm.

Fady Iskandar, som er prest og samarbeidspartnar, seier at situasjonen for menneska her har forverra seg berre dei siste åra. Kyrkja ligg rett over gata for helsestasjonen, og er syrisk ortodoks. St. Jacob er kjend for å ta imot minoritetar frå Syria, Irak og fattige frå Libanon.

Aldri før har det vore viktigare at kyrkja og helsesenteret står saman. Kyrkja ser kven som har det ekstra tøft, og viser dei til helsesenteret, slik at dei får hjelpt der nauda er størst.

Vi skal snart feire jul og minnest den natta spedbarnet Jesus vart fødd inn i ei verd med konflikt, fattigdom og naud. Men sjølv om verda rundt var kaotisk, så var han trygt omringa av sine næraste. Mohamad er eit av dei barna som er omringa av sine næraste, sjølv om han vart fødd inn i den same verda som Jesus. Ei verd med konflikt, fattigdom og nød.

Slik gjev du årets viktigaste julegåve: Vipps eit valfritt beløp til 2426 eller send «GAVE» på sms til 2426 og gje 300 kroner. Gåvekonto: 1594.22.87248.

En annonse i menighetsbladet når de fleste husstander i Osterøy, Biskopshavn og bydelene i Åsane.

For annonsering - kontakt Torill Hatlebrekke Husebø:

M: 99550787

epost: torill.h.husebo@gmail.com

Besøk en av Norges største shop in shop

Kjøkken • Bad • Garderobe

Salhusveien 55, 5131 Nyborg
Tlf. 55 53 98 40
www.jcinterior.no

LENE BJERRE DESIGN

www.eidsvaagauto.no – Følg oss på Facebook

EIDSVÅG AUTO AS

Aut. bilverksted • Karrosseri
Lakkeringsverksted
Eidsvågbakken 21 - 5105 Eidsvåg

MECA
CAR SERVICE
GODKJENT
VERKSTED

Tlf. 55 25 10 20

Åsane Senter • Sletten Senter

www.toppeblomster.no Tlf: 55 18 03 00

**TOPPE
BLOMSTER**
- fra hjerte til hjerte

Prestebrua i Haus

Den gamle prestebrua over Mjeldastraumen er ca. 250 år gamal, og har i lengre tid vore i dårleg forfatning og moden for rehabilitering. Eit parti er sege ned, og no i haust rasa det ut steinar frå eit parti på austre sida av brua.

AV HAUS KULTURMINNELAG V/MADLI K HANNISDAL,
INGE SØRHEIM OG MARGRETHE ÅDLAND

Haus kulturminnelag blei oppretta hausten 2022 etter initiativ frå Haus sokneråd. Vi vil arbeide med å bevare og utvikle området kring kyrkja, prestebrua, straumen og prestebustaden med naust, kai og strandsone i samråd med OVF, Bjørgvin bispedømeråd og andre relevante samarbeidspartnarar.

Området i strandsona ved Hauskyrkja er eit unikt og fantastisk fint naturlandskap og friluftsområde. Haus kulturminnelag såg det difor som svært viktig å koma i gang med å få restaurert og reparert den gamle prestebrua.

Tørrmurar Haakon Aase og Kjetil Monstad blei invitert på synfaring i oktober 2022. Kostnadsoverslaget som blei gitt er på 90.000 kroner. Etter det har Haus kulturminnelag søkt ulike instansar om økonomisk støtte.

Vi har fått tildelt 20.0000 frå Kulturminnefondet, 250.000 frå Vestenfjeldske bykreditts stiftelse, 100.000 frå Osterøy kyrkjelege fellesråd, 300.000 frå Osterøy kommune og 50.000 frå Sparebanken Vest. Det vil seia at prosjektet er fullfinansiert, noko vi er utruleg takksame for. Arbeidet vil verta igongsett i mars /april 2024.

RESTAURERING AV PRESTEBRUA: Området i strandsona ved Hauskyrkja er eit unikt og fantastisk fint naturlandskap og friluftsområde.

VESTLANDSGRANITT

**GRAVMINNER
NAVNETILFØYING
OPPUSSING/OPPRETTING**

Lag din egen utforming på våre nettsider
www.vestlandsgrenitt.no

Kontaktperson Osterøy:
Jostein J. Revheim
Tlf: 997 73 714
414 34 488

ERM GRANIT

Thunestvedt

En god kobling

Din lokale elektriker for
små og store oppdrag

Osterøy: 56 19 39 00
Arna: 55 39 19 00
inst@thunestvedt.no

www.thunestvedt.no

YX Osterøy Servicesenter
5281 Valestrandsfossen
56 39 41 86
Mob. 902 96 665

Julekonserter

- Osterøykoret: Sundag 3. desember kl. 17.00 i Bruvik kyrkje
- Osterøykoret: Torsdag 7. desember kl. 20.00 i Hosanger kyrkje
- Osterøykoret: Sundag 10. desember kl. 17.00 i Haus kyrkje
- Valestrand musikklag: Onsdag 13. desember kl. 19.00 i Hamre kyrkje
- Haus musikklag: Torsdag 14. desember kl. 19.00 i Haus kyrkje
- Osterøy janitsjar og Osterøykoret: Fredag 15. desember kl. 20.00 i Gjerstad kyrkje
- Osterøy skulebrass: Måndag 18. desember kl. 18.00 i Haus kyrkje

Vaffelfredag

Vi inviterer til vaffelfredag i Kyrkjesenteret i Lonevåg siste fredagen i månaden kl. 11.00-14.00. Ta ei lita pause i handlinga, og kos deg med ein vaffel og ein god kopp kaffi. Der kan du og treffe og bli kjend med andre. Det er berre å stikke innom!

150-årsjubileum for Hauskyrkja

Hauskyrkja vart vigsla den 19. mai i 1874. Haus sokneråd vedtok i vår å markera dette med å arrangera ei jubileumshelg våren 2024. Komiteen som står for arrangementet er godt i gang med arbeidet, og har lagt jubileet til helga 10.-12. mai.

Fredagskvelden blir det kulturkveld med kåseri ved tidlegare prest i Hosanger og Hamre, Harald Grønnevik, og song og musikk ved Nabolaget. Laurdagen blir det familiedag med ulike aktivitetar, mellom anna å gå den gamle kyrkjestien frå Havrå til Haus. Søndagen blir det festgudsteneste.

Set av helga i kalenderen. Me håpar på at det vert stor oppslutnad frå Hausbygda og folk utanfrå.

For komiteen
Madli K Hannisdal

Tusen år som kyrkjestad

23.-26. mai 2024 brakar det laus med 1000-årsjubileum for Hamre som kyrkjestad, og me i komiteen jobbar allereie hardt med å få på plass program, samarbeids-partnarar og all logistikk rundt feiringa.

AV INGVEIG ALIDA LARSSON, PROSJEKLEIAR FOR
HAMRE KYRKJESTAD – 1000 ÅR

Så langt kan me røpa at programmet vil bestå av mellom anna foredrag, musikalske innslag, gudstenester og ei lita utstilling. Eg vil også nemne at den nye biskopen for Bjørgvin bispedøme, Ragnhild Jebsen, blir å sjå på jubileumsgudstenesta søndagen.

For deg som får julestemning allereie i november, eller for deg som berre ikkje klarar å venta til jubileumshelga, så har me fått spesiallaga eit parti med julekuler med motiv av Hamre kyrkje. Julekulene er handmåla av Kurt Misje, som har designa julekuler for fleire kyrkjer i Noreg, og du kan sikra deg julekuler for 300 kroner per stykk.

Me jobbar med å få opp ei nettside med nettbutikk, og dessutan eit vippsnummer, og me jobbar òg mot å delta på julemarknad her på Osterøy. Meir info om dette kjem om kort tid. Det vil også vera mogleg å kjøpa seg julekule under sjølve jubileumshelga.

Elles er me i komiteen stolte av å få jobba med eit så stort og viktig jubileum, 1000 år er nemleg ikkje berre berre. Me håpar alle på Osterøy er klare for ei flott jubileumshelg i mai det komande året.

DEN NORSKE KYRKJA

Osterøy

Velkommen til gudsteneste!

19. november

25. søndag i treenigstida Mark 2,1-12

Gjerstad kyrkje kl. 11.00: Lysvaken-gudsteneste.
Dåp.

26. november

Domsundag/Kristi Kongedag - Matt 25,31-46

Gjerstad kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste

3. desember

1. søndag i adventstida - Luk 4,16-22a

Haus kyrkje kl. 11.00: Lysvaken-gudsteneste

10. desember

2. søndag i adventstida - Luk 21,27-36

Hamre kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste

17. desember

3. søndag i adventstida - Luk 3,7-18

Gjerstad kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste

Bruvik kyrkje kl. 17.00: Lysmesse med
konfirmanter.

24. desember

4. søndag i adventstida/Julafta - Luk 2,1-20

Bruvik kl. 12.00: Gudsteneste

Gjerstad kl. 14.00: Gudsteneste

Hamre kyrkje kl. 14.00: Gudsteneste

Haus kyrkje kl. 16.00: Gudsteneste

Hosanger kyrkje kl. 16.00: Gudsteneste

Osterøytunet kl. 11.00: Gudsteneste

25. desember

Juledag - Joh 1,1-14

Hamre kyrkje kl. 12.00: Høgtidsgudsteneste

26. desember

Stefanusdagen/2. juledag

Gjerstad kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste

1. januar

Nyårsdag/Jesu navnedag - Matt 1,20b-21

Haus kyrkje kl. 19.00: Kveldsgudsteneste.
Nattverd.

7. januar

Kristi åpenberingsdag - Luk 2,40-52

Hamre kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Nattverd.

14. januar

2. søndag i åpenberingstida - Mark 1,3-11

Gjerstad kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste.

Dåp og nattverd.

21. januar

3. søndag i åpenberingstida

Haus kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Nattverd.

Hamre kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Nattverd.

28. januar

Såmannssundag - Mark 4,26-34

Hosanger kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste.

Nattverd.

Gjerstad kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Nattverd.

4. februar

Kristi forklaresdag - Mark 9,2-13

Hamre kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste.

Samefolkets dag og Bibeldagen.

11. februar

Fastelavnssundag - Joh 12,20-33

Gjerstad kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste

14. februar

Askeonsdag - Matt 12,38-42

Hamre kyrkje kl. 19.00: Gudsteneste

18. februar

1. søndag i fastetida - Matt 16,21-23

Bruvik kyrkje kl. 11.00: Tårnagent-gudsteneste

Hamre kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste

25. februar

2. søndag i fastetida - Luk 7,36-50

Haus kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste

SLEKTERS GANG

Vigde:

Hamre

12.08 Lacey Elizabeth Hurley og Joar Helgaas

02.09 Susanne Rundhovde og

Thomas Vindal Christensen

16.09 Mette Knappskog og Rune Skår

Gjerstad

26.08 Maria Hetlebakke og Ole Mathias Meland

Døypete:

Bruvik

08.10 Vilde Marie Hetlevik

Gjerstad

13.08 Einar Rognved Skogheim

13.08 Malvin Lillejord Urang

13.08 Olav Revheim Aksnes

01.10 Helle Fjellskål

01.10 Caroline Soares Solberg

Hamre

18.06 Birk Revheim

18.06 Filip Hagebø Valderhaug

08.10 Sanne Håland Halvorsen

08.10 Oliver Børtveit Øksnes

22.10 Nora Sandal Eilertsen

Haus

20.08 Jacob Tveit Nakken

29.10 August Ruud Ramstad

Hosanger

22.10 Vetle Matre Mosevoll

22.10 Rikke Maria Arnesen Myrdal

22.10 Benjamin Fotland

22.10 Mille Kallekleiv

22.10 Ovelia Hagebø Rolland

Gravlagte:

Bruvik

29.09 Beate Stokke (1924)

Gjerstad

01.09 Ole Johan Bratland (1936)

06.10 Else Karin Solberg (1951)

13.10 Bjørg Hjelle Svenheim (1942)

20.10 Sigrid Greve (1927)

Hamre

28.07 Nina Edvardsdal (1966)

03.08 Eldbjørg Mjelstad (1934)

22.09 Reidun Kallekleiv (1933)

Haus

19.09 Klara Hekland (f. 1926)

03.10 Jan Veland (f. 1945)

Hosanger

15.09 Kitty Johanna Hanstveit (f. 1924)

Bunad og stakkastovo as

*Ny bunad
Om søm*

Allt av tilbehør

Ring for avtale 56191800

Hodlebrautsvegen 18, Osterøy næringspark, 5281 Valestrandsfossen
www.bunadogstakkastovo.no